

General | | Actualitzat el 11/06/2021 a les 06:55

Baralles entre germans: com separar-los de manera respectuosa

Com hem d'actuar en cas de conflicte? I si hi ha una agressió? Han de demanar perdó?

[inicicentrareport]La rivalitat entre germans/es és natural. Competeixen de forma instintiva per l'amor i l'atenció dels pares, per fer-se un lloc a la família. Aquesta rivalitat varia en intensitat, depenent del moment i de l'etapa madurativa.

Els conflictes entre germans/es, com en el cas dels adults, també són naturals i inevitables. Per això, no hem posar-nos com a objectiu evitar-los sinó transformar-los perquè puguin transcorre sense violència o perdre el respecte cap a l'altre/a i es converteixin en un veritable aprenentatge per als infants.

Com ho podem fer? En parlem amb la psicopedagoga Anna Serra:

Dels conflictes, hem d'ocupar-nos-en. Això vol dir no només pal·liar la crisi, sinó identificar el malestar i buscar-ne l'origen. Els moments de gran explosivitat, sovint, camuflen emocions contingudes i sostingudes en el temps. Per això, no podem aïllar el conflicte del context i revisar, si cal, ritmes o entorn.

[GotaVerdaPle] El primer que hem de fer en cas que hi hagi una **agressió física o verbal** és aturar-ho i deixar clar que aquest és un límit que no es pot sobrepassar. No és fàcil actuar en aquestes circumstàncies perquè segurament hi ha a flor de pell moltes emocions, però el més important és fer-ho **des de la calma, l'amor, el respecte i la fermesa**.

[noticiadiari]96/375[/noticiadiari]

[GotaVerdaPle] Com adults podem **mediar però mai jutjar**. Fem més gran el conflicte i potenciem la rivalitat quan ens decidim per un d'ells, donem la raó o prenem partit, com un/a jutge que emet un veredict.

En cas que el conflicte sigui menor, també podem donar un temps perquè els nostres fills/es trobin maneres de resoldre'l sense la nostra intervenció. L'òptim és ser-ne observador/a sense necessitat de ser-ne partícip.

[GotaVerdaPle]**No hem de buscar mai un culpable**, això ens situa en el binomi guanyador-perdedor. Hem de posar la mirada en les dues criatures. Tots dos necessiten ser escoltats, tant el que dona com el que rep.

[GotaVerdaPle] **Evitar comparacions**. Els adults comparem i això fa que els germans es mirin de reüll pensant qui és millor o pitjor. A vegades també ens projectem en ells/es i pronostiquem com s'han de comportar o com han de ser. I això no els deixa espai per ser com ells/elles són i els pot dur a la inseguretat o als gelos.

[noticiadiari]96/526[/noticiadiari]

[GotaVerdaPle] **Es pot estar enfadat/da sense perdre el respecte**. Enfadar-se és natural, ens passa a adults i infants. I, per tant, no hem de penalitzar la ràbia que puguin sentir els nostres fills/es. Ara bé, hem de poder explicar-los i transmetre'ls amb els nostres gestos que ens podem enfadar sense creuar barreres que fereixin l'autostima.

En adults, afortunadament, s'han reduït molt les baralles físiques, però encara predominen els

---

insults i els crits. És important aplicar-nos-ho i transmetre que tenim dret a enfadar-nos, però que hem de fer-ho dins d'un marc de salut emocional.

Una manera útil de fer-ho és posant paraules a allò que ens passa. Què t'ha molestat? Què necessites? Com hem de fer-ho perquè no es repeteixi? Si gestionem els conflictes amb molta ràbia o acusació, els ho transmetem als infants.

[GotaVerdaPle] **Cuidar el llenguatge**. Les criatures estan molt atentes al nostre comportament, les nostres reaccions i les nostres paraules. És important ser conscients de com pensem i com parlem.

[GotaVerdaPle] Tampoc és recomanable l'**excés de paraules**. No cal raonar-ho tot, depèn de quina edat si comencem a posar moltes idees, els podem bloquejar. Per això és important conèixer a cada etapa què necessita i què està neurològicament preparat per entendre. Aquí també hi ha una feina de preparació de l'adult.

[GotaVerdaPle] Cal demanar **perdó**? El **perdó imposat no va enlloc**, segons la psicopedagoga Anna Serra. A vegades, el necessitem més els adults per poder donar per tancat un problema que no pas els infants. Si obliquem a demanar perdó, això no té cap efecte positiu sobre la criatura. Per poder perdonar, abans la criatura necessita empatia també amb el que ha sentit. Si no hi ha aquest procés, és molt difícil que l'infant empatitzi amb el malestar de l'altre/a.
[ficientreport]